

tuir Suprem

istes escollits el 26-M. Ha estat con-
e els partits independentistes.

impulsor de l'Assemblea d'Electes. / AMI

tre Columnes de Puig i Cadafalch i en què hi ha alcaldes i alcaldesses d'ERC, Demòcrates, Junts Per Catalunya, la CUP i Moviment d'Esquerres (socialistes partidaris del dret a decidir). Una transversalitat que també es va intentar projectar en l'acte de presentació de l'Aecat a les Terres de l'Ebre que es va fer al Castell de Miravet el 31 de gener del 2017. S'hi van mobilitzar càrrecs de vuit partits diferents: PDeCat, ERC, Solidaritat

per la Independència, Demòcrates, la CUP, Movem (ara ha ocupat tot l'espai de l'antiga ICV al territori) i la FIC, i fins i tot va participar un alcalde del PSC: Ramon Brull, de Camarles, actualment a la FIC.

EL REFERENT DE XERTA Un bon termòmetre sobre la quota ebreca de participació en la regenerada Assemblea d'Electes seria l'acte convocat el 16 d'octubre a Xerta en suport de Carme Forcadell, que va aplegar més de 400 polítics locals -gairebé el doble dels inscrits el 2017 a l'Aecat- en contra de la sentència, amb presència de 48 dels 52 ajuntaments de les quatre comarques i representants també de Movem i de partits independents.

La cita marcada al calendari per tal de mobilitzar el món local -i tots els càrrecs electes en general: diputats al Parlament o al Congrés, senadors o eurodiputats- va passar a ser este 30 d'octubre. Gaseni explica que ara, a diferència de fa dos anys, la intenció és constituir formalment l'Assemblea d'Electes per a tenir-la a punt. Fa dos anys es va arribar als 3.500 inscrits. Ara, l'AMI confia a apropar-se als 6.000. A les Terres de l'Ebre, les eleccions locals del 26 de maig van deparar un total de 360 regidors de partits obertament independentistes, als quals es poden sumar alguns de Movem i de forces independents, a més a més d'altres càrrecs electes no locals. Una bona part tenien intenció de fer acte de presència al Palau de Congressos. **"La idea és reorganitzar-se en un moment de regressió i de bloqueig per part de l'Estat"**, argumentava Gaseni abans de la trobada. ■

OPINIÓ

Pere Ferré
polítolleg

El 80% de l'Ebre

En aquests moments d'indignació i agitació social és bo recordar que les Terres de l'Ebre, malgrat la seva perifèria territorial, han estat precursors de moviments i fets que després han esdevingut referents a seguir. El cas de la Plataforma en defensa de l'Ebre és un dels exemples més citats.

En aquest sentit fa pocs dies es va celebrar a Xerta la Trobada de Càrrecs Electes de les Terres de l'Ebre; acte institucional únic a tot el país que materialitzava, en clau ebreca, la famosa campanya d'Òmnium Cultural, "som el 80%". Una iniciativa que des de l'apartidisme i la diversitat social realça com una majoria dels ciutadans de Catalunya (prop del 80%, segons indiquen les enquestes i les urnes) mantenen grans consensos en defensar tres grans qüestions: la posada en llibertat immediata dels líders socials i polítics sobiranistes empresonats per una causa basada en acusacions sense fonament; la renúncia a les vies de l'excepcionalitat jurídica, penal i processal posant fi a la repressió política, i l'inici d'una negociació sincera, sense condicions ni renúncies, per a una solució política real.

El dia que es va fer pública la sentència, injusta i ignominiosa, del Tribunal Suprem sobre els presos polítics catalans, els quatre presidents dels Consells comarcals ebrencs, davant l'excepcionalitat del moment històric, van convocar de manera conjunta tots els al-

caldes i regidors a celebrar una Trobada d'Electes a Xerta.

Així va ser com el 15 d'octubre els alcaldes, regidors i diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya, Junts per Catalunya, Movem, la CUP i Independents es reunien al poble de la presidenta Carme Forcadell per signar una declaració institucional on es rebutjava la sentència, s'exigia la llibertat dels

"El nostre territori ha estat el primer a plantejar la necessitat de donar una resposta institucional conjunta a la repressió"

presos polítics, el retorn dels exiliats i l'exercici del dret a l'autodeterminació; entre altres reivindicacions.

Un acte històric de dignitat i unitat que aplegava més del 80% dels càrrecs electes de les Terres de l'Ebre. Lamentablement cap altre territori del país ha estat capaç d'aplegar fins ara tanta diversitat política per expressar plegats un sentiment de solidaritat i de defensa dels drets i llibertats, com el que es va viure a Xerta.

Aquesta capacitat dels representants ebrencs per aprovar una declaració unitària des de la més estricta diversitat ideològica és de justícia valorar-la molt positivament. No debades una de les intervencions més aplaudides pel públic independentista present a Xerta va ser la de la representant

dels Comuns, l'alcaldessa del Pinell de Brai.

Ciutadans, PP i PSC es van auto-excloure d'aquest acte, fet que els condemna a seguir tenint un paper residual al nostre territori. Una atenció especial mereix l'actuació del PSC a les Terres de l'Ebre. Mentre que alguns regidors socialistes donaven suport a mocions semblants a la declaració signada a Xerta, com és el cas d'Ascó; d'altres presentaven mocions en desacord amb la sentència i mostraven la solidaritat amb els familiars dels presos polítics, com és el cas de Sant Jaume d'Enveja. Els grups municipals socialistes d'Ampostà i Tortosa, en canvi, decidien no assistir als plens extraordinaris de rebuig a la sentència. Una mostra més de l'estancament i manca de lideratge local i territorial en la qual es troba el partit en aquests dos municipis.

Des d'aquest racó de món aviat veurem amb relativa sorpresa com des de les institucions més significatives del país es convocaran actes i iniciatives apel·lant a la voluntat del 80% de la població, destacant-ne l'avenç que això pot suposar cap a una resolució del conflicte polític. Potser llavors o amb la perspectiva dels anys, entendrem la significació simbòlica que comporta que tot just fossin els representants d'un territori cruïlla com el nostre els primers a plantejar la necessitat de donar una resposta institucional conjunta a la repressió, la injustícia i la retallada de drets i llibertats.